

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קצ"א ע"א

פרשת כי תשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"צ ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כָּל אֲנָפִין יִסְתַּמְכוּן בְּדָא.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׂרָאָה סִימָן בְּפָנֶיהֶם וְאָמַר לָהֶם כֹּה, אָמְרוּ לוֹ, וַדַּאי רוּחַ נְבוּאָה שׁוֹרָה עַל הַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה, וְכֹה אָנוּ צָרִיכִים לְדַעַת. בְּכֹה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, דְּבַר אֶחָד מֵאוֹתָם דְּבָרִים שְׁלַחְשׁוּ לִי מִתּוֹךְ רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שֶׁל גֵּן עֵדֶן, שֶׁלֹּא אָמְרוּ בְּגִלּוּי דְּבַר זֶה, סֵתֵר הוּא. וְאָמַר לָכֶם, בְּנֵי אֱהוֹבִי, בְּנֵי אֱהוֹבֵי נַפְשִׁי, מָה אַעֲשֶׂה. אָמְרוּ לִי בְּלַחֲשׁ, וְאֲנִי אֶמַר בְּגִלּוּי, וְלִזְמַן שְׁנִירָאָה פָּנִים בְּפָנִים (שְׂכִינָה), כָּל הַפָּנִים יִסְתַּמְכוּ בָּזֶה.

טקסט הזוהר

בְּנֵי. חוּבָא דְּעַבְדּוֹ (ערב רב) עָמָא דְּלִבְר. וְאַשְׁתַּתְּפוּ בֵּיהּ עָמָא קַדִּישָׁא, בְּאֵמָא חָאבוּ, דְּכִתִּיב קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים, אֱלֹהִים וַדַּאי. כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל דָּא, אִיהוּ דִּשְׁרִיא עַלֵּיהּ בְּאֵמָא עַל בְּנִין, וְדָא הוּא רִזָּא דְּכִתִּיב, (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר. דָּא כְּבוֹדֵם דִּישְׂרָאֵל, אֵמָא דְּלַהוֹן. וְדָא הוּא דְּכִתִּיב, (שמואל א ד) גָּלָה כְּבוֹד. דְּגִרְמוּ לְשְׂכִינְתָא דְּאַתְגְּלִי בְּגִלּוּתָא עֲמַהוֹן. וְעַל דָּא וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם, בְּמָה. בְּתַבְנִית שׁוֹר.

בני, החטא שעשו (ערב רב) העם שבחוץ, והשתתפו בו העם הקדוש - באם הם חטאו, שכתוב קום עשה לנו אלהים, אלהים ודאי. כבוד ישראל הזה, הוא ששורה עליה באם על בנים, וזהו סוד הכתוב (תהלים קו) וימירו את כבודם בתבנית שור. זה כבודם של ישראל, האמא שלהם. וזהו שכתוב (שמואל א ד) גלה כבוד. שגורמו לשכינה לגלות בגלות עמקם. ועל זה וימירו את כבודם. במה? בתבנית שור.

טקסט הזהר

הכא איהו רזא דמלה, תא חזי, לתתא גו שמרים דחמרא, דורדיין בישין, נפק חד ערעורא, מקטרגא, מזיקא קדמאה, ואיהו ברזא דיוקנא דאדם. כד קריב לגו קדשא. כיון דאתעבר מתמן, ובאי לנחתא לתתא. בעי לאתלבשא בלבושא, לנזקא עלמא. ונחית הוא ורתיכו. ולבושא (קצ' ג ע' ב) קדמאה דקא נקיט, תבנית שור, דיוקנא דשור, וקדמאה לנזיקין מאינון ארבע, שור איהו. ואינון ארבע (ק' ח ע' א) אבות לנזקא עלמא. וכלהו תלתא דאבות נזיקין פר שור, כלהו דייליה, ועל דא כתיב, וימירו את כבודם בתבנית שור.

תרגום לעברית

כאן הוא סוד הדבר. בא וראה, למטה בתוך שמרי היין השמרים הרעים, יצא מפגיע אחד, מקטרג, מזיק קדמון, והוא בסוד דמות אדם. כשקרבת לתוך הקדש, כיון שמעבר משם ורוצה לרדת למטה, רוצה להתלבש בלבוש להזיק את העולם. ויורד הוא ומרפבותיו. והלבוש הראשון שהוא לוקח - תבנית שור, דמות שור, וראשון לנזיקין מאותם ארבעה. הוא שור. והם ארבעה אבות להזיק לעולם, וכל שלשת אבות הנזיקין פרט לשור, כלם שלו, ועל זה כתוב וימירו את כבודם בתבנית שור.

מהו אוכל עֶשֶׂב. הָא דְרִשְׁינן בֵּיה. אֲבָל עֶקְרָא דְמַלְהָ, מִתְמַצִּית דְלָחֶם וְשִׁבְעָה זִיגֵי דָגָן, לִית לִיה בְּהוּ חוּלְקָא. וּבְגִיגֵי כַּךְ, אִימָא לָא הָוֹת תַּמָּן, וְלֹא יָאוּת לָהּ לְמַהוּי תַּמָּן. וּבְגִין דְּאַבָּא הָוֹה יָדַע רַחֲמָנּוּ דְאַמָּא וְאַרְחָא דִּילָהּ, אָמַר לְמִשָּׁה, בְּנִי רַחֲמִיא, עֵיטָא בְּתַרְוִייהוּ בְּדָא תְדִיר. וְדָא הוּא דְלַחֲשׁוּ לִי בְלַחֲשׁוּ, דְלֹא חֲזִי לְגַלְאָהּ, דְּבָרָא לָא יִנְדַּע, וְיַחֲמִי דְהָא רְצוּעָה אֶתְתַּקְנַת, וְיִדְחַל תְּדִיר. אֲבָל תְּרוּיָהּ בְּעֵיטָא דָא, וּבְעֵיטָא חֲדָא.

תרגום לעברית

מה זה אוכל עֶשֶׂב? הֲרִי דְרִשְׁנוּ בּוּ, אֲבָל עֶקֶר הַדָּבָר מִתְמַצִּית שֶׁל לֶחֶם וְשִׁבְעָה מִיגֵי דָגָן אֵין לוֹ בָּהֶם חֵלֶק. וּמִשׁוּם כֵּךְ הָאֵם לֹא הִיתָה שָׁם, וְלֹא נָאָה לָהּ לִהְיוֹת שָׁם. וּמִשׁוּם שֶׁהָאֵב הָיָה יוֹדֵעַ אֶת רַחֲמָנוּת הָאֵם וְדִרְכָּהּ, אָמַר לְמִשָּׁה, בְּנִי אֱהוּבִי, הֲעֵצָה בָּזָה תְּמִיד בְּשָׁנֶיהֶם. וְזֶהוּ שֶׁלַּחֲשׁוּ לִי בְלַחֲשׁוּ, שֶׁלֹּא רָאוּי לְגִלּוֹת, שֶׁהֵבֵן לֹא יָדַע, וְיִרְאֶה שֶׁהֲרִי רְצוּעָה מוֹכֵנָה, וְתְּמִיד יִפְחֹד. אֲבָל שְׁנֵיהֶם בְּעֵצָה זֹו וּבְעֵצָה אַחַת.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי כְּתִיב (שְׁמוֹת ל"ב) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָשָׁשׁ מִשָּׁה. מֵאֵן הָעָם. אֵינוֹן עֶרֶב רַב. מֵאֵן עֶרֶב רַב. וְכִי לֹודִים וְכוּשִׁים וְכַפְתּוּרִים וְתוֹגְרָמִים הָווּ, דְּקִרְאֵן לֹון עֶרֶב רַב, וְהֵלֵא מְצָרִים הָווּ, וּמִמְצָרִים נָטְלוּ, וְאֵלוּ הָווּ עֶרְבוּבָא דְעַמִּין סְגִיאִין, הָכִי הָוֹה לִיה לְמַכְתָּב, עֶרֶב רַב עָלוּ אֲתָם לְפִי עֶרְבוּבָא דְלֵהוֹן.

תרגום לעברית

בֹּא וִרְאֵה, כְּתוּב וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָשָׁשׁ מִשָּׁה. מִי זֶה הָעָם? הֵם הָעֶרֶב רַב. מִי הָעֶרֶב רַב? וְכִי לֹודִים וְכוּשִׁים וְכַפְתּוּרִים וְתוֹגְרָמִים הָיוּ, שֶׁקִּרְאוּ לָהֶם עֶרֶב רַב? וְהֵלֵא מְצָרִים הָיוּ, וּמִמְצָרִים נָסְעוּ. וְאֵלוּ הָיוּ עֶרְבוּבָא שֶׁל עַמִּים רַבִּים, כֵּךְ הָיָה לוֹ לְכָתֹב: עֶרֶב רַב עָלוּ אֲתָם לְפִי הָעֶרְבוּבָא שֶׁלָּהֶם.

אָלָא (שמות יב) עָרַב רַב עָלָה אִתָּם. עָמָא חַד הָוָה, וְלִישָׁן חַד, אָכַל כָּל חֲרָשֵׁי מִצְרַיִם, וְכָל חֲרָטוּמֵי דְלָהוֹן הָווּ, דְּכָתִיב בְּהוּ, (שמות ז) וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרָטוּמֵי מִצְרַיִם. דְּבָעוּ לְמִיקָם לְקַבֵּל פְּלִיאָן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּיּוֹן דְּחִמּוּ נִסִּין וּפְלִיאָן דְּעַבְד מֹשֶׁה בְּמִצְרַיִם, אֶהְדְּרוּ לְגַבֵּי מֹשֶׁה. אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה, לָא תִקְבֵּל לוֹן. אָמַר מֹשֶׁה, מֵאֲרִיָּה דְעֵלְמָא, כִּיּוֹן דְּחִמּוּ גְבוּרְתָּא דִּילָךְ, בָּעָאן לְאַתְגִּיָּרָא. יַחֲמוּן גְבוּרְתָּךְ בְּכָל יוֹמָא, וַיִּנְדְּעוּן דְּלִית אֱלֹהָא בְּר מְנָךְ. וְקַבֵּל לוֹן מֹשֶׁה.

תרגום לעברית

אָלָא עָרַב רַב עָלָה אִתָּם - עַם אֶחָד הָיָה וְלִשׁוֹן אַחַת, אָכַל כָּל מְכַשְׁפֵי מִצְרַיִם וְכָל חֲרָטְמֵיהֶם הָיוּ אֵלֶּה, שְׁכָתוּב בָּהֶם (שמות ז) וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם. שָׂרְצוּ לַעֲמֹד כְּנָגַד נִפְלְאוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּיּוֹן שָׂרְאוּ הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה בְּמִצְרַיִם, חִזְרוּ לְמֹשֶׁה. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, אַל תִּקְבֵּל אוֹתָם. אָמַר מֹשֶׁה, רַבּוֹן הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שָׂרְאוּ גְבוּרְתָּךְ הֵם רוֹצִים לְהַתְגַּיֵּר. יִירָאוּ גְבוּרְתָּךְ בְּכָל יוֹם, וַיִּדְּעוּ שְׂאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדִיהֶם. וְקַבֵּל אוֹתָם מֹשֶׁה.

טקסט הזוהר

אָמַאי קָרָא לוֹן עָרַב רַב. אָלָא כָּל חֲרָשִׁין דְּמִצְרַיִם הָווּ, וּבְרִישִׁיהוֹן (בַּלֵּק קַצ'ד ע'א) יוֹנוֹס (אִמְרוּ הַמְּגִיָּהִים אוֹלֵי אֱלֹהִים יוֹחֲנִי וּמִמְרָא שְׁנוּכְרוּ בְּשִׁמּוֹת רַבָּה פִּרְשֵׁת ט' דף ע"ב ע"ג שוּרָה ל"א אִמְרוּ יוֹחֲנִי וּמִמְרָא אֵל מֹשֶׁה תִּבְנֵן אֶתְּהָ מִכְּנִיס לַעֲפִרְיִים) וַיִּמְכְּרוּ, וּבְשַׁעֲתֵי דִּיּוֹמָא הָווּ עַבְדֵי תַּדִּיר חֲרָשִׁיָּהוּ. וְכָל אֵלִין חֲרָשִׁין עֲלֵאִין, הָווּ מִסְתַּכְלֵי מְכִי נְטִי שְׁמֵשָׁא, מְשִׁירוֹתָא דְשִׁית שְׁעוֹת וּמְחָצָה, עַד שִׁירוֹתָא דְתַשַּׁע וּמְחָצָה. דְּחֵינּוּ עָרַב רַבְרָבָא. כָּל אֵינּוֹן חֲרָשִׁין זְעִירִין, מְשִׁירוֹתָא דְתַשַּׁע וּמְחָצָה, עַד פְּלָגוֹת לִילְיָא.

למה קרא להם ערב רב? אלא כל מכשפי מצרים היו, ובראשם יונוס וימברוס, ובשעות היום היו עושים כשפיהם תמיד. וכל המכשפים הללו העליונים היו מסתכלים מכאשר נוטה השמש, מראשית שש שעות וחצי עד ראשית תשע וחצי, שהינו ערב הגדול. כל אותם מכשפים קטנים, מתחלת תשע וחצי עד חצות הלילה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"א ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

אינון עלאין דבהו, הוּוּ מסתכלי מפי נטי שמשא. דהא כדין שראן תשע מאה ותשעין וחמש דרגין, למשטטא על טורי חשופה. ורוחא דלהון, הוּוּ (בלק קצ"א ע"א) משטטא על כל אינון חרשין (נ"א דרגין) בחרשייהו. ואלין הוּוּ עבדי, כל מה דאינון בעאן. עד דכל מצראי רחצנו דלהון באלין הוּוּ. וקראן לון ערב רב. בגין דאית ערב זעירא, מתשע שעות

תרגום לעברית

אותם עליונים שבהם היו מסתכלים מכשנוטה השמש, שהרי אז מתחילים תשע מאות ותשעים וחמש דרגות לשוטט על הרי החשפה, ורוחם היתה משוטטת על כל אותם מכשפים (דרגות) בכשפיהם. ואלה היו עושים כל מה שהם רוצים, עד שכל המצרים באלה היה מבטחם. וקראו להם ערב רב, משום שיש להם ערב קטן, מתשע שעות וחצי ומטה, זה ערב קטן. ושני ערבים הם, ועל כך וגם ערב רב עלה אתם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

